

prima instanță: D. Gherasim
instanța de apel: E.Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

dosarul nr. 2ra-2290/15

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:	Iuliana Oprea
Judecătorii:	Oleg Sternioală
	Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Balchivschi Ivan,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso”
SRL împotriva lui Balchivschi Ivan cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de
întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 mai 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Balchivschi Ivan și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți
din 13 februarie 2015

c o n s t a ț ă:

La data de 05 noiembrie 2014 ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Balchivschi Ivan cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de
întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, conform Deciziei Consiliului
Municipal Bălți nr. 4/4 din 19.06.2008 „Privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea
deșeurilor”, la pct. 1 a fost stabilit tariful pentru o persoană de 6,40 lei lunar pentru
cei care locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei cei ce locuiesc în casele
individuale.

Prin contractul nr. 01/11 din 03.01.2011 Primăria mun. Bălți, în calitate de
gestionar, a dispus și a investit ÎM „Gospodăria Specializată Auto”, în calitate de
operator, cu sarcina de a presta serviciile de salubritate ce constau în evacuarea
deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți. ÎM „Gospodăria Specializată Auto”
a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a
deșeurilor, tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv și
beneficiarului Balchivschi Ivan, la adresa mun. Bălți, str. 31 August 45/1. ÎM
„Gospodăria Specializată Auto” lunar a expediat în adresa lui Balchivschi Ivan
avizele de plată în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și
datoria acumulată pentru perioada anterioară, însă pîrîtul nu a achitat plata pentru
serviciile prestate, acumulînd astfel o datorie în sumă de 1060,20 lei.

ÎM „Gospodăria Specializată Auto”, prin contractul de cesiune din 17.02.2014, actul de predare-primire a creanțelor și factura de expediție, a cesionat această creanță companiei ÎM „Incaso” SRL.

La data de 24.07.2014 în adresa pîrîtului a fost expediată reclamația prin care ultimul a fost informat despre datoria formată, însă Balchivschi Ivan a ignorat această notificare.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului a datoriei în sumă de 1060,20 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 108,56 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 840 lei și pentru achitarea taxei de stat – 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 13 februarie 2015 acțiunea a fost admisă: s-a încasat de la Balchisvschi Ivan în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria și dobînda de întîrziere în sumă de 1 168,76 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 1110 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 05 martie 2015 Balchivschi Ivan a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 mai 2015 a fost respins apelul declarat de Balchivschi Ivan și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 13 februarie 2015.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat ca fiind justă soluția și temeiurile primei instanțe privind admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de IM „Incaso” SRL, or, reieșind din materialele anexate la dosar s-a constatat cu certitudine că apelantul Balchivschii Ivan a beneficiat de serviciile de transportare a deșeurilor pentru perioada ianuarie 2010 - ianuarie 2013, acumulînd o datoriei în mărime de 1060,20 lei, pe care nu a achitat-o și astfel nu și-a onorat obligațiile pecuniare asumate față de IM „Gospodăria Specializată Auto”.

La fel, instanța de apel a menționat că corect au fost admise și pretențiile privind încasarea dobînzii de întîrziere, or, în conformitate cu art. 619 alin. (1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzii pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia instanței de fond privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate de intimatul-reclamant IM „Incaso” SRL ce constau din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 lei precum și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 840 lei, or, conform art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată.

Colegiul a reținut faptul că cheltuielile de judecată suportate de către ÎM „Incaso” SRL se confirmă prin ordinele de plată nr. 2350 și 7378 din 22.10.2014, care sunt anexate în original la materialele cauzei.

La data de 24 iulie 2015 Balchivski Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 24 iulie 2015 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele au încasat datoria pe o perioadă mai mare de 3 ani, adică pentru o perioadă pentru care a fost omis termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil.

Susține că pentru perioada indicată în cererea de chemare în judecată dînsul nu a încheiat careva contract de prestare a serviciilor cu ÎM „Gospodăria Specializată Auto”, prin urmare nu există temei de a solicita încasarea cărorva datorii.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Balchivski Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Balchivski Ivan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Balchivski Ivan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru